

Györfi Csaba úgy érzi, többre képes és megérett az idő arra, hogy továbblépjen. Tanulni akar, hogy majd másoknak is megtaníthassa: ha tánc közben a lélek hallgat, a legtökéletesebb mozdulat is néma marad.

2007 júniusában érettségiztél, augusztusban versenyvizsgáztál az akkor még Udvarhelyi Néptáncműhelyhez. Meg sem fordult a fejedben, hogy egyetemre, főiskolára felvételizz?

Nagyon sokat gondolkodtam a főiskolán, de mivel mindenképpen táncos akartam lenni, és akkor még csak Budapesten volt főiskola, lemondtam a felvételiről.

Miért torpantál meg?

Úgy éreztem, hogy nem vagyok még felkészülve, túl keveset tudok még. De tanulni akartam és ezért döntöttem úgy, hogy itt maradok a Táncműhelynél – és nem bántam meg. Rengeteget fejlődtem, sikerült finomítani a néptáncstudásomat és amellet új, a kortárs mozgásművészettel kapcsolatos technikákat is megtanultam.

Nehezen ment a beilleszkedés?

Viszonylag könnyen megtaláltam a helyem. Minden kollegám segítőkész, kedves volt. A nehezebbje, hogy szakmailag is üssem a szintet, rám hárult és alaposan össze kellett kapnom magam, hogy jól tudjak teljesíteni. Rengeteget segített emberileg, szakmailag is, Antal József „Szereda”, aki a legjobb barátom. Sajnos nincs már velünk az együttesben, de mai napig ő áll a legközelebb hozzám.

A társulat akkori művészeti vezetőjének, Orza Călinnek is köszönhetően épp Néptáncműhelyből Táncműhellyé lett a társulat, ergo te egy korszak végére, és egy stílusváltás kezdetébe is csöppentél.

Nem volt egyszerű, nem is sikerült mindig ráhangolódni a feladatra. Emlékszem, épp Călin Ige című előadásában volt egy rész, amire azt mondtam, hogy kész, ezt nem biztos, hogy meg tudom csinálni. Végül mégiscsak sikerült. Kudarcs és sikerélmény volt ez egyszerre, de mindezek ellenére, az Ige volt az egyetlen előadás, amiben nem éreztem otthon magam.

A Ködből, csöndből előadás, amelyben te vagy a kulcsfigura, mennyire a „tied”?

Nagy kihívás volt ez az előadás, mert egy számomra eddig ismeretlen nyelvezettel, technikailag

is nehezen kivitelezhető kifejezésmóddal találkoztam. A próbafolyamat elején csak néztük, hogy hol kapjuk el Juhász Zsolt fonalát. Azt kérdeztem magamtól, hogy vajon mikor fogom tudni megcsinálni azt, amit kér tőlem. Nehéz munka volt, de úgy érzem, sikerült.

Néptánc és/vagy kortárs mozgásművészet? Melyik áll közelebb hozzád?

A kortárs az, ami igazán „mozgat”, amiben fejlődni szeretnék előadóművészként és alkotóként is. Jobban érzem benne magam. Annak ellenére, hogy az alapjai a néptáncban gyökereznek, számomra egy nagyobb szabadságot ad az önkifejezésre. Ha a táncról van szó, arról, amit legjobban szeretek, akkor nagyon makacs vagyok, nem adom fel.

Ez a te szádból nagyon szépen, lelkesen és hitelesen is hangzik. De egy táncos fizetése 500 lej. Soha nem fordult meg a fejedben, hogy hivatás ide vagy oda, de búcsút intesz a táncnak?

Nem, soha. Tisztában vagyok azzal, hogy amit csinálunk, illetve a munkánk, az időnk, az

energiánk, a tehetségünk nincs megfizetve. De mondtam: én ebben és ennek élek, így az anyagiak nem tudnak befolyásolni.

Szerencsés vagy, hiszen az öt év alatt olyan neves koreográfusokkal dolgoztál, mint az előbb már említett Orza Călin, Antal Lóránd, Bodor Johanna, Katona Gábor, Bozsik Yvette, Furik Rita vagy legutóbb Juhász Zsolt. Ki volt a legnagyobb hatással rád?

Mindegyik, de két ember van, aki igazán hatott rám. András Lóri, aki a kedvenc előadásomat, az Argentina Expresst rendezte. A másik Katona Gábor. Érdekes, mert két teljesen különböző ember, alkotóművész. A velük való munka során tudatosult bennem az, hogy én valahol a kettőjük „ötvözete” vagyok.

Kiváló pedagógusok mindketten, akiknek nagyon fontos az, hogy minél jobban megismerjék azt az embert, akivel dolgoznak. Ez egyébként maximálisan jellemző volt a Varázsnéket rendező Furik Ritára is. Nagyszerű művészek, nagylelkű emberek, akikhez igazán közel tudtam kerülni.

Fontos ez a kölcsönös egymásra hangolódás?

Előadóként számomra mindig első számú szempont, hogy az a rendező, vagy koreográfus, akivel dolgozom, annak a nyelvezetét megtanuljam, közvetíteni tudjam, amit általam közölni akar.

